

prašičeve glave. Vse oči so se boječe ozirale na uro, da bi zamuda ne oznevoljila hišnega gospodarja, ki je široko postopal po dvo-
rišču in priganjal hlapce, naj se praznje oblečejo. (Dalje prih.)

*A resni talent. / krasen stihar.
Prej. župana Rožnana a nikoli ne opre
Feb 14/2925*

Igo Gruden / V mesečini

Molčé mesečina

nad mestom razpela je bele, golobje peroti:
globoke so sence... a misli še globlje na poti
do tebe, ti daljna, ti sveta,
ki v vence tožbá in željá orošênih
te človek opleta
v polnočni samoti.

V tenčice začarana daljna tišina
zveni od obzorij mehkó zvalovljênih,
drhti iz višin,
šumi iz globin vseh neznanih daljin —
in pesem se s pesmijo čudežno spleta:
o, bova midvá
nad brezdni svetá
se kdaj vravnovesila v pesem soglasja,
med ritmiko večno brezčasja
pobožno zamaknjena, verno zajeta,
ti daljna, ti sveta?

O vonj, ki iz kelihcv sanj in spomina
zamamljaš, zapredaš v zatišja brezdanja
duhá vseobsežnega:
je v tebi rešitev,
v ljubavi izpolnitev
iskanja brezbrežnega?
Si slutnja onstranstev?
sên daljnih poslanstev?
grenkoba spoznanja,
kesanja neubežnega? —

Vsa daljna daljina
v golobji čistoti
nad mestom, nad svetom molčé je razpeta:
kot vélika, nema izpoved med nama
in kot odpuščanje, deleče tolažbo z rokáma,
zvenečima tiho v polnočni samoti
med nama obema, ti daljna, ti sveta...